

Arrest

nr. 67 850 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 6 november 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 8 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 17 mei 2011.

1.3. Op 6 juni 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 juni 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Tebessa. U bent op 6 november 2005 gehuwd met S.(...) S.(...) (O.V. 6.718.639) en samen hebben jullie twee kinderen, I.(...) geboren op 14 augustus 2006 te Istanbul en I.(...) M.(...) geboren op 22 maart 2011 te Eupen. U zou samen met uw vader werken op jullie grond en als melkboer uw brood verdiend hebben.

Op het einde van de zomer van 2009 zou u getuige geweest zijn van de moord op uw buur door M.(...) I.(...). Eén uur later zou u klacht hebben ingediend bij de politie van Tebessa. Eén week later zou u door de broer van I.(...), de terrorist genaamd Z.(...), bedreigd zijn. U zou hierna opnieuw klacht hebben ingediend. Twee maanden later zou u opnieuw zijn bedreigd. Ook uw echtgenote zou bedreigd zijn. Eerst telefonisch en daarna zouden de terroristen haar op haar werk zijn gaan 'bezoeken'. U zou op 22 januari 2010 door de autoriteiten voor het eerst zijn opgeroepen om te getuigen in deze moordzaak maar u zou hier niet zijn op ingegaan uit vrees voor de terroristen. De terroristen zouden u daarnaast ook om hulp gevraagd hebben, u zou namelijk informatie over onder andere de politie moeten vergaren. Vroeger zouden ze al bij u langs zijn gekomen met de vraag goederen voor hen te gaan kopen waarvoor u ruimschoots vergoed werd. Ze zouden u ook gevraagd hebben een tas voor hen naar een parfumwinkel te brengen maar u zou deze taak niet hebben uitgevoerd. U zou hierna nog vijf à zes maanden in Algerije zijn gebleven. U zou naar Algiers en Annaba gegaan zijn om ver weg te zijn van de terroristen en daarnaast zou u op zoek zijn gegaan naar een smokkelaar. Op 4 november 2010 zou u samen met uw toen hoogzwangere vrouw en zoontje I.(...) illegaal aan boord van een goederenboot vanuit de haven van Annaba naar een onbekende plek zijn gereisd. Hierna zouden jullie met een bestelwagen naar België zijn gebracht waar jullie op 6 november 2010 zouden zijn aangekomen. Op 8 november 2010 hebt u hier samen met uw echtgenote een asielaanvraag ingediend. Eind 2010 – begin 2011 werd uw rijbewijs per post vanuit Algerije opgestuurd zodat u dit hebt kunnen vervangen door een Belgisch rijbewijs. I.(...) zou in kader van het onderzoek in deze moordzaak nog steeds zijn aangehouden maar u zou niet op de hoogte zijn of de rechtbank hem ondertussen heeft veroordeeld.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U verklaart dat u in de zomer van 2009 getuige zou geweest zijn van de moord op een man gepleegd door de terrorist M.(...) I.(...), u direct klacht hebt ingediend tegen I.(...) waarna de autoriteiten u zouden hebben opgeroepen om te getuigen in deze moordzaak. U staft deze verklaring door op de zetel van het CGVS faxen neer te leggen van convocaties (gehoorverslag CGVS, pp. 5, 8 en 10 + zie documenten genummerd met 9, 10 en 11 in het groene mapje). U beweert niet naar de eerste zitting op 22 januari 2010 te zijn gegaan omdat u door de terroristen, waaronder M.(...) Z.(...), bedreigd werd. Daarna kreeg u een tweede convocatie (gehoorverslag CGVS, p. 10). Vooreerst is het zeer bevreemdend dat u heel vaag blijft over wanneer precies u getuige was van de moord door de terrorist M.(...) I.(...). U weet enkel te vertellen dat dit incident zich in de zomer van 2009 heeft voorgedaan (gehoorverslag CGVS, p.9). Verder kan u helemaal geen duiding in de tijd geven over wanneer u voor het eerst geweigerd zou hebben om te gaan getuigen (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gezien de verdere impact van deze gebeurtenissen is het ongeloofwaardig dat u deze feiten niet meer gedetailleerd in tijd kan weergeven. Het ongeloofwaardige karakter van de door u aangehaalde asielmotieven wordt bevestigd door het feit dat u en uw echtgenote hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen. Immers, volgens uw echtgenote was u pas in de lente (april of mei) van 2010 getuige van deze moord (gehoorverslag echtgenote CGVS, p. 5). Ook wat betreft de daaraan gekoppelde problemen, bedreigingen door de terroristen, leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u dat uw echtgenote naast telefonische bedreigingen ook op haar werk door terroristen werd benaderd, ze zouden met haar over u gesproken hebben en haar dan met de dood bedreigd hebben (gehoorverslag CGVS, pp. 12 en 13). Uw echtgenote beweert daarentegen louter telefonisch bedreigd te zijn geweest en niet persoonlijk te zijn benaderd (gehoorverslag echtgenote CGVS, pp. 5 en 6). De vaststelling dat jullie omtrent deze feiten, die toch de kern van jullie relaas uitmaken, geen coherente verklaringen afleggen ondermijnt op niet geringe wijze de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt andermaal bevestigd door het feit dat u in uw Vragenlijst, ter voorbereiding van het gehoor op het CGVS, geen enkele allusie gemaakt hebt op het feit dat u getuige was van een moord waarna u door terroristen bedreigd bent. U baseerde uw vrees louter op het feit dat u in het verleden vaak goederen moest kopen voor de terroristen waarna ze u gevraagd hadden om met hen samen te werken door informatie over de politie te vergaren (zie Vragenlijst dd.

18/01/2011 vraag 3 punt 5, p. 2). Geconfronteerd met deze lacune in uw Vragenlijst vergoelijkt u zulks door te stellen dat u toen nog niet over de nodige bewijzen beschikte waardoor u het niet opportuun achtte om dit element te melden aangezien u niet wist of u bewijzen zou kunnen vergaren (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd uw redenering te verduidelijken beweert u dat u het verhaal wel wilde vertellen maar u kon het niet omdat u geen bewijzen had. De eerste keer dat u hier aankwam wist u niet hoe het ging verlopen en wist u niet of u direct bewijzen moest geven (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gewezen op het feit dat u in de periode tussen de inschrijving van uw asielaanvraag op 8 november 2010 en in het invullen van uw Vragenlijst op 18 januari 2011 meer dan genoeg tijd heeft gehad om zich hieromtrent te informeren, blijft u bij uw verklaring dat u het niet wist. U moest twee keer terugkomen en de derde keer werd het u gezegd, het was zelfs in het Nederlands (hetgeen u niet begrijpt) opgeschreven. Pas toen u zich ging informeren werd er u gezegd dat u een bewijs moet neerleggen (gehoorverslag CGVS, p. 15). De door u aangereikte argumenten bieden geen afdoende verschooning voor dergelijke laconieke houding. Het niet eerder melden van uw onmiddellijke vluchtaanleiding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er dient met andere woorden te worden geconcludeerd dat er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Gezien bovenstaande vaststellingen hebben de door u neergelegde faxen van convocaties ook geen meerwaarde. Integendeel, deze 'documenten' doen nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Zo is het vooreerst merkwaardig dat u niet weet te vertellen of het door u neergelegde document een originele fax betreft of een kopie (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 15). Op het einde van het gehoor op het CGVS legt u een fax neer van een betere kwaliteit en dit ter verduidelijking van de eerder door u aangebrachte fax (gehoorverslag CGVS, p. 17). Geconfronteerd met het feit dat het een convocatie betreft met een andere inhoud, namelijk op één document staat er dat u opgeroepen wordt als "vectime" en op het andere als "temoine", geeft u een zeer vaag antwoord: "Misschien werden twee documenten opgestuurd vandaar dat ik nu alles heb meegenomen" (gehoorverslag CGVS, p. 17). U kan echter niet spontaan uitleggen waar het verschil zit tussen deze beide documenten, u vraagt de documenten te mogen lezen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Naderhand wordt er ook nog opgemerkt dat op de laatste door u neergelegde fax plots de stempels onderaan het document verdwenen zijn dit terwijl alle convocaties afgeleverd werden op 11/04/2010 (zie documenten genummerd 9, 10 en 11 in groene mapje). Voorts legt u deze documenten neer om aan te tonen dat u opgeroepen werd als getuige in een moordzaak (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 8), terwijl in deze convocaties enkel melding wordt gemaakt van het feit dat u werd opgeroepen als enerzijds "temoine" en anderzijds "vectime" nadat u door politieke organisaties met de dood werd bedreigd, er is dus geen sprake van een moordzaak (zie documenten genummerd 9, 10 en 11 in groene mapje). Verder worden er talrijke taalfouten gedetecteerd hetgeen zeer opmerkelijk is aangezien het een officieel Algerijns document betreft (zie documenten genummerd 9, 10 en 11 in groene mapje). Tot slot blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd dat er in Algerije veel filières in valse documenten bestaan en dat de Algerijnse staat weinig actief is op het vlak van het bestrijden van corruptie. In het licht van bovenstaande opmerkingen kan er geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van deze convocaties.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw Algerijns rijbewijs, uw oud familieboekje met daarin de registratie van uw huwelijk met S.(...) S.(...) en inschrijving van uw zoon I.(...), uw geboorteakte, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon I.(...), een bewijs van uw Algerijnse nationaliteit en de inschrijving van de geboorte van uw dochter I.(...) M.(...) bij de burgerlijke stand te Eupen, hebben enkel betrekking op uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, gegevens die hier niet ter discussie staan. In de marge dient er nog te worden opgemerkt dat u verklaart de geboorte van uw dochter in België aan de Algerijnse ambassade te zijn gaan melden (gehoorverslag CGVS, p. 17) waardoor uw zagezegde vrees ten opzichte van uw autoriteiten andermaal onderuit wordt gehaald, namelijk het feit dat u nu een probleem zou hebben met de Algerijnse autoriteiten omdat u zich in de moordzaak niet meer als getuige bent gaan aanmelden (gehoorverslag CGVS, p. 10).

Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt - en waarvan u een kopie zult vinden in het administratieve dossier - is de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er dus niet van dien aard dat de burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict. Uit bijkomende informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de situatie, na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld, intussen weer gekalmeerd is en de normaliteit is teruggekeerd. Actueel lopen burgers geen specifiek risico.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenote, S.(...) S.(...) (O.V. 6.718.639), door het CGVS ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, voert verzoeker aan dat de weigeringsbeslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven. Hij herhaalt zijn vluchtrelaas, onderneemt een summiere poging om een aantal motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen en volhardt in het gegeven dat de door hem neergelegde stukken, in het bijzonder de convocaties, zijn problemen staven.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij heel vaag blijft over wanneer hij precies getuige was van de moord, hij verder helemaal geen duiding in de tijd kan geven over wanneer hij voor het eerst geweigerd zou hebben om te gaan getuigen en hij en zijn echtgenote hieromtrent bovendien tegenstrijdige verklaringen afleggen, (ii) hij en zijn echtgenote tevens onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen wat betreft de bedreigingen door de terroristen, feiten welke toch de kern van hun relaas uitmaken, (iii) hij in de vragenlijst ter voorbereiding van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkele allusie heeft gemaakt op het feit dat hij getuige was van een moord waarna hij door terroristen bedreigd werd, nochtans zijn onmiddellijke vluchtaanleiding, en de door hem aangereikte argumenten geen afdoende verschooning bieden voor dergelijke laconieke houding, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iv) de door hem neergelegde faxen van convocaties nog verder afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid, zoals uitvoerig wordt toegelicht, de overige door hem neergelegde documenten enkel betrekking hebben op zijn identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, gegevens welke niet ter discussie staan, en het gegeven dat hij de geboorte van zijn dochter in België aan de Algerijnse ambassade is gaan melden zijn zagezegde vrees ten opzichte van zijn autoriteiten andermaal onderuit haalt en (v) uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en dat de situatie na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld intussen weer gekalmeerd is, de normaliteit is teruggekeerd en burgers actueel geen specifiek risico lopen.

2.3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met een aantal motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven ook maar enigszins te weerleggen of te ontkrachten met concrete elementen en pertinente gegevens.

Immers, het louter stellen in voorliggend verzoekschrift dat zijn echtgenote zich volledig vergist heeft en het volharden in de door hem neergelegde faxen van convocaties waaruit moet blijken dat het incident zich afspeelde in de zomer van 2009, is geen ernstig verweer en is dan ook niet dienend om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn echtgenote omtrent het tijdstip waarop verzoeker getuige zou zijn geweest van de moord, te weerleggen. Waar verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheid over de aard van de bedreigingen door de terroristen tracht te minimaliseren door de stellen dat zijn echtgenote voornamelijk telefonisch bedreigd werd, biedt deze uitleg niet de minste verklaring voor het gegeven dat verzoekers echtgenote voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde louter telefonisch bedreigd te zijn geweest en niet persoonlijk te zijn benaderd (administratief dossier, stuk 7, p. 5-6), terwijl verzoeker beweerde dat zij ook op haar werk werd benaderd door terroristen (administratief dossier, stuk 6, p. 12-13).

Aangaande de omissie in de vragenlijst beperkt verzoeker zich tot het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, namelijk dat hij geen allusie heeft gemaakt op het feit dat hij getuige was van een moord waarna hij bedreigd werd door terroristen omdat hij niet zeker was of hij deze feiten wel met stukken kon staven. De Raad benadrukt dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt redelijkerwijs mag worden

verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle essentiële elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Niet tegenstaande het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in het vervolgingsrelaas zou vermelden. Dat verzoeker en zijn echtgenote bij het indienen van hun asielaanvraag niet de minste allusie hebben gemaakt op de feiten die hun rechtstreekse vluchtaanleiding zouden uitmaken, doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hen opgediste asielrelaas.

Voor het overige blijft verzoeker steken in het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en de stelling dat hij alle documenten die hij verkregen heeft te goeder trouw heeft neergelegd en hij de Belgische autoriteiten niet heeft willen misleiden, waarmee hij niet vermag de pertinente motieven van de bestreden beslissing alsnog in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.2. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker vraagt niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Mede in acht genomen wat voorafgaat en de informatie gevoegd aan het administratief dossier met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Algerije, informatie welke door verzoeker niet wordt betwist, kunnen in het administratief dossier geen elementen worden ontwaard waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Waar verzoeker in fine vraagt om desgevallend de zaak terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS